

63

D.O.C. STAP

SEIZOEN

2006 - 2007

ORION*expres*

De verenigingssponsor van D.O.C. STAP Orion is:

plantina
vitamines

Vereniging

D-O-C-STAP Orion
Postbus 492
Tel. (0314) 34 53 63
KvK Centraal Gelderland
V.40119825

Naamsponsor

D-O-C-STAP

Verenigingssponsor

Plantina Fit Vitamines

Bestuur

Voorzitter Hans Meijer
Secretaresse Joke Emaus
Penningmeester Jos Pasman
Leden Hennie van Haarlem
Wim Dieleman
Ben Menting

Commissies

Herenlij

Bas Bloem
(0314) 34 18 85

Dameslij

Bert Snippe
(0314) 34 46 49
(06) 10 94 26 45

Jeugdlij

Rob Buiting
(0314) 36 61 03

CMV lij

Marieke Lueb
06 52621481

Recreantenlij

Marianne Groothuis
(0314) 34 01 81

Faciliteiten

Ad Diepenhorst
(0314) 34 18 34
06 50817870

PR & Communicatie

Vacature

Sponsoring

Maarten Kuiper
(0314) 33 31 50

Acties

Wim Dieleman
(0314) 32 39 35

Ledenadministratie

Rensje van Haarlem
(0314) 34 15 89

Colofon

Uitgave

Volleybalvereniging
D-O-C-STAP Orion

Redactie

Jan Bosma
Lambiek Kneplé
Rob Lureman
Dick Visser
René Wiggers

Ingezonden stukken,
suggesties, op- en
aanmerkingen kun je
mailen aan
rene@renewiggers.demon.nl

Vormgeving

Druk
Fotografie

René Jansen
Ratio Grafisch Totaal
Kees Jansen
Harrie Ligtoet
Marcel Rekers

Websites

Vereniging
Stichting
Dames 1

www.orion-web.nl
www.storion.nl
www.docstaporion-dames.nl

06 Ad Diepenhorst

D-O-C-STAP Orion krijgt te maken met een nieuwe functie: de verenigingsondersteuner.

09 Profiel van Inge Strijbosch

Vorig jaar twijfelde Inge of ze door zou gaan op eerste divisie-niveau of een stapje terug zou doen.

13 De Vrijwilliger

Misschien wel de ultieme manus-van-alles van (D-O-C-STAP) Orion staat in deze uitgave centraal: René Wiggers (62).

18 Middagje 'masterclass-volleybal'

De dameslij van D-O-C-STAP Orion bulkt van het talent. De aanstormende 'masterclass' volleybal is de jeugdcompetitie ontgroeid.

22 Profiel van Florieke Eggermont

Sinds begin november moet Florieke Eggermont als spelverdeeler aan de bak door de schouderblessure van vaste keus Henny Visser.

24 Sinterklaasfeest

'Kakkerlakken en spinnen, wij gaan winnen'

25 Grote Clubactie groot succes

Michelle Jansen werd zondag 26 november gehuldigd omdat zij zestig loten had verkocht tijdens de Grote Clubactie.

27 Profiel van Bas Hellinga

Een volleyballer die zijn sport als semi-prof combineert met een universitaire studie.

31 Businessclub

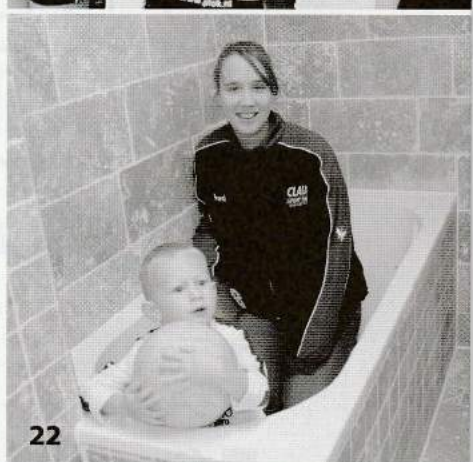
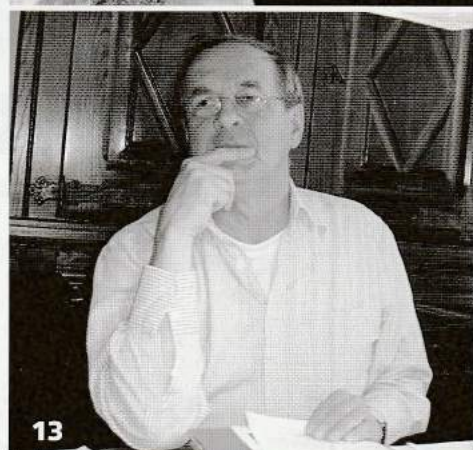
Te gast bij Bloemsierkunst Terry Hecker

33 Licotec shirtsponsor

Het Duivense bedrijf Licotec, lichtdoorlatende dak- en wandconstructies, sponsort sinds enige tijd de shirts van enkele D-O-C-STAP Orienteams.

37 Dames Recreanten

Trainer Hans Albers wordt op handen gedragen: 'Zonder Hans lukt 't niet'.

360 dagen sport per jaar?

Deze kop in een krant van november trok mijn aandacht. Daarover straks meer. Eerst de introductie van Ad Diepenhorst. Hij wordt het komend jaar het gezicht van de professionalisering van D-O-C- STAP Orion. Over zijn persoon en werkzaamheden lees je meer in deze uitgave.

De rijksoverheid en NOC*NSF trekken enkele miljoenen uit voor het stimuleren van sportactiviteiten in twaalf proefgebieden. Dat gebeurt in het kader van het zgn. BOS-project (buurt-onderwijs-school). In het kort komt het er op neer dat mensen iedere dag van de week van een sportaanbod gebruik kunnen maken. Volgens de overheid moeten mensen meer gaan sporten (bewegen) en de verenigingen moeten dat mogelijk maken. Sportverenigingen moeten dus meer activiteiten aanbieden. Indien afzonderlijke verenigingen dat niet alleen kunnen verzorgen, zijn samenwerkingsverbanden tussen sportverenigingen het middel om het aanbod te vergroten. Over dit bericht moest ik even nadenken. Een aantal vragen en opvattingen gingen door mijn hoofd. Nog meer taken voor sportverenigingen? Kan een club zoals D-O-C- STAP Orion dat wel aan? Hebben we niet genoeg aan het goed organiseren van volleybal? Het is wel goed dat mensen sporten, maar hoe organiseer je zoiets dat aansluit bij wat de mensen vandaag de dag willen. Misschien geeft het proefproject ook wel kansen om andere doelgroepen te bereiken. In ieder geval gaan wij ook aan de slag met het BOS-project dat onder andere leerlingen van de basisscholen aan het volleyballen wil krijgen. Hierover staat verderop in het blad meer in het interview met Ad Diepenhorst. En als er daardoor meer geld komt om onze organisatie verder te professionaliseren is het misschien mogelijk het aanbod te vergroten. D-O-C- STAP Orion zal dan moeten gaan praten met andere verenigingen in Doetinchem. Ik ben er zo te zien nog niet uit, maar ik zal deze proefprojecten met veel belangstelling volgen. En het krijgt ongetwijfeld een vervolg.

Hans Meijer

Alles draait om de jeugd

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst schreef ik een jaar geleden in de derde editie van de Orion Expres. Toeval of niet, maar in de derde uitgave jaargang 2006-2007 komt opnieuw heel nadrukkelijk naar voren dat D-O-C- STAP Orion niet alleen over heel veel jeugd (circulatie- en minivolleybal) beschikt, maar ook over het nodige talent.

Ditmaal is de schijnwerper, na Dames 2 in de vorige uitgave, gericht op Dames 5 en Dames 7. Een genot om deze drie teams gezamenlijk in sporthal Rozengarde in actie te zien. Het is beslist de moeite waard hun wedstrijden op zaterdagmiddag (om 13.00 uur) te bezoeken. Ook het Sinterklaasfeest van de allerkleinsten werd door de redactie onder de loep genomen. Daarbij kweten de Pieten zich van hun beste kant. De toeloop van leden vraagt om een ondersteuner die zich in dit nummer voorstelt. Ad Diepenhorst gaat dieper in op de taken die hem bij D-O-C- STAP Orion wachten. Voorlopig gaat hij als verenigingsondersteuner een jaar aan de slag. Er zijn bijdragen over de Dames 1-speelsters Inge Strijbosch en Florieke Eggermont, shirtsponsor Licotec, recreanten Dames 6 en 7 en Heren 1-speler Bas Hellinga. In de vaste rubriek De Vrijwilliger werd ik (René Wiggers) als verantwoordelijk eindredacteur door de overige redactieleden voor het blok gezet. En dat is moeilijk als je er verder niet in wordt gekend en geen inzage krijgt. Ik laat me verrassen. Dan een zakelijke mededeling: de algemene ledenvergadering wordt gehouden op 24 januari 2007 in de Business Club van sporthal Rozengarde om 20.00 uur. Deze derde Orion Expres is er weer één met een scala aan onderwerpen. Wie voor de vierde uitgave een idee heeft, mag de redactie daarmee bestoken. Voor nu veel leesgenot met deze Expres en laat eens wat van je horen! Het is de laatste Orion Expres in het jaar 2006. Daarom wenst de redactie iedereen fijne, sfeervolle feestdagen toe naast een vooral gezond, sportief 2007.

René Wiggers,
namens de redactie

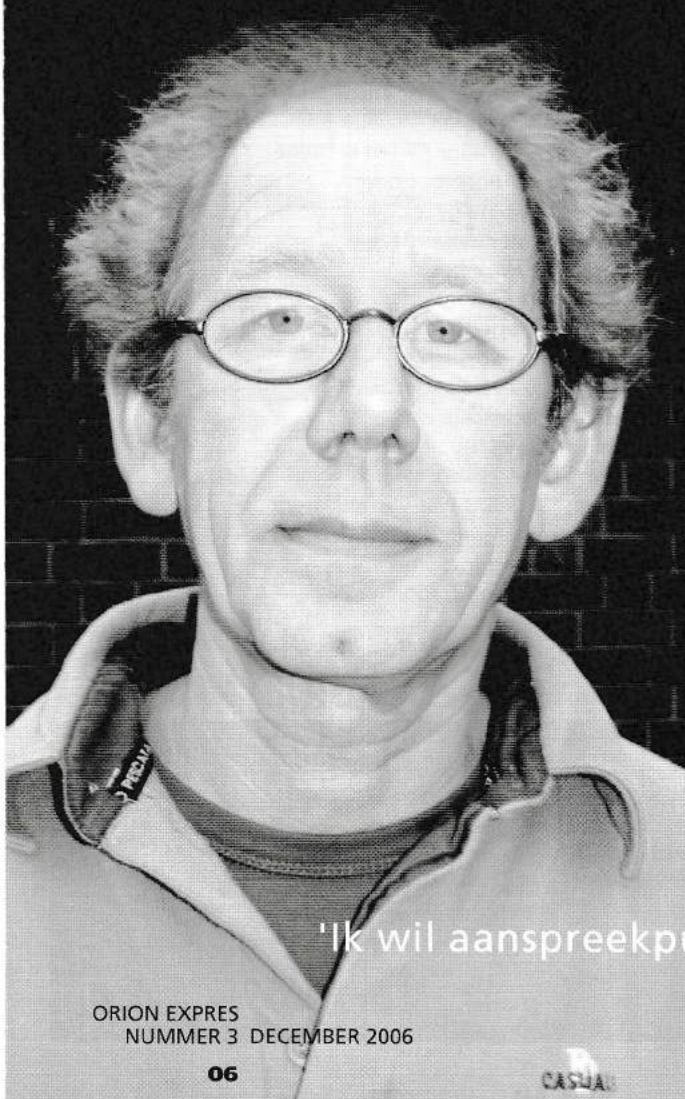
Ab Been overleden

Dinsdag, 5 december, kreeg ik te horen dat Ab Been op maandagavond 4 december is overleden. Ab werd 63 jaar. Naast scheidsrechter was hij coördinator van de verspreiding van de Orion Expres en lijnrechter bij Dames 1. Vanaf het einde van jaren '70 was Ab actief voor Orion. Sinds die tijd ken ik hem persoonlijk, niet zozeer via het volleybal maar als collega van de toenmalige GSGD. Ab werd afgelopen zomer getroffen door een hartaanval en moest noodgedwongen zijn werkzaamheden voor D-O-C- STAP Orion opgeven. Hij was er stellig van overtuigd dat dit een tijdelijk terugtreden zou zijn. Het heeft echter niet zo mogen zijn. Orion zal Ab missen. Namens D-O-C- STAP Orion wil ik zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen sterkte wensen in deze moeilijke tijd.

Hans Meijer, voorzitter

Ad Diepenhorst

Dit jaar werd het op 22 juni meegedeeld tijdens de laatste algemene ledenvergadering; er was in de begroting een behoorlijk bedrag gereserveerd voor verdere professionalisering binnen de vereniging. De volleybalclub D-O-C STAP Orion zou te maken krijgen met een nieuwe functie. Die van verenigingsondersteuner.

'Ik wil aanspreekpunt zijn binnen de vereniging'

Preses Hans Meijer: 'Verenigingsondersteuner verenigingsondersteuner'

Ad Diepenhorst (57) gaat zich als zodanig tien uur per week bezighouden met allerlei zaken binnen D-O-C STAP Orion. Het komt neer op begeleiden van vrijwilligers, het circulatie- en minivolleybal en facilitaire zaken. Er komt ook ruimte voor nieuwe initiatieven: het optuigen van het BOS-project (Buurt Onderwijs - Sport) dat de komst van jonge volleyballertjes bij D-O-C STAP Orion tot gevolg moet hebben.

"Die ondersteuner is niet iemand die in driedelig grijs met stropdas achter het bureau rapporten schrijft", gaf clubvoorzitter Hans Meijer eerder aan. "We zoeken een praktisch persoon die zaken in gang kan zetten. Een echte aanjager."

Als Ad Diepenhorst tijdens de kennismaking zijn veelzijdige en bijna altijd aan sport gerelateerde achtergrond schetst, zit er tegenover hem een tevreden knikkende Hans Meijer. Je ziet de preses denken: 'Ad is voor ons de man op de juiste plek'. "Als de vrijwilligers in rijen van vijf voor de deur hadden gestaan om de praktische klussen op te knappen, zou deze nieuwe, bezoldigde functie niet nodig zijn. Maar de samenleving verandert en de leden verwachten steeds meer kwaliteit van de vereniging zonder dat zij, op de uitzondering na, zichzelf opgeven als vrijwilliger."

Meijer zegt dat de portefeuille van Diepenhorst in de eerste plaats draait om facilitaire basiszaken als kleding, ballen, zalen en sleutels. "Dat lijkt heel triviaal, maar het moet wel kloppen. Net als die puntjes bij D-O-C."

Hij geeft een voorbeeld. "In het begin van het seizoen trad een nieuw schema voor zaalgebruik in werking. Het kan dan niet zo zijn dat een groep spelers of speelsters voor een gesloten zaal of sporthal komt te staan. Het lijkt kinderspel, maar als deze dingen niet goed zijn geregeld ben je nergens en krijg je alleen maar kwade gezichten."

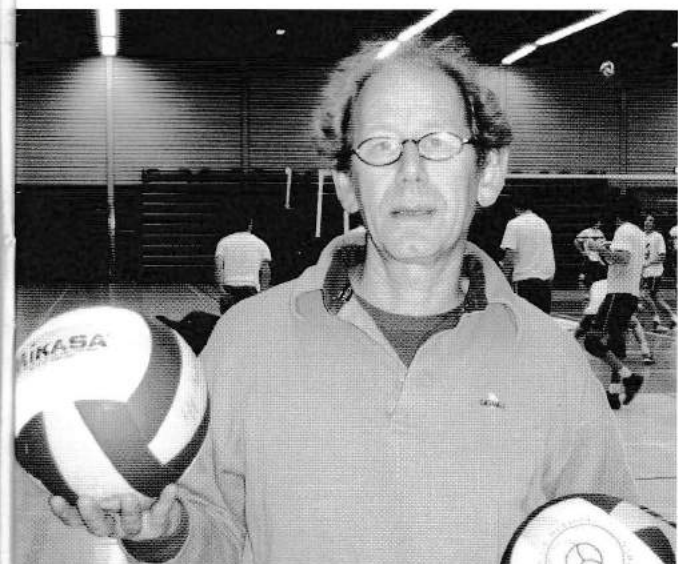
Sport is er tegenwoordig 360 dagen per jaar. "Er worden jaarlijks tientallen miljoenen euro's via NOC*NSF beschikbaar gesteld zodat de verenigingen meer sporten kunnen aanbieden. Daar denk je ook als bestuur van D-O-C STAP Orion over na. Wat wil Orion eigenlijk in deze almaar veranderende maatschappij? Nogmaals, de leden worden kritischer en eisen meer faciliteiten. Als kader, dat bestaat uit vrijwilligers, kun je daar niet meer aan voldoen. Ad Diepenhorst zal daarbij aangeven wat er meer of anders moet."

Meijer geeft nog een voorbeeld. "Er moet hier voor volgende zomer een beachvolleybal- accommodatie van de grond komen. Dat krijg je met de vrijwilligers binnen de club niet voor elkaar. Het kaderbestand verandert tegenwoordig vrij snel. Er is veel verloop. De verenigingsondersteuner is dan de constante factor die de klus klaart. Uiteraard in nauw overleg met het bestuur."

Diepenhorst lijkt mede door een indrukwekkend en gevarieerd cv de juiste persoon. Hij heeft vanaf zijn achttiende gevolleybald in Apeldoorn, Lelystad, Terborg (Vollverijs). Was leraar bewegingsonderwijs op het Isala College in Silvolde en voor zeer moeilijk opvoedbare kinderen (ZMOK).

de constante factor die de klus klaart'

bij D.O.C. STAP Orion

Diepenhorst studeerde onderwijskunde, maar kon op school zijn ei niet meer kwijt. "Ik vond het lesgeven erg leuk, maar eromheen wilde ik pedagogisch/didactisch meer voor de leerlingen betekenen. Dat bleek niet mogelijk te zijn."

Hij zocht het in 1997 elders en nam klussen aan van NOC*NSF en de volleybalbond Nevobo. "Ik zette cursussen op en schreef boekjes over de vrijwilliger in de sport. Ook zorgde ik op de B-cursus als assistent van Toon Gerbrands voor de didactiek. Om aspirant-trainers te leren hoe ze de leerstof over kunnen brengen."

Last but not least richtte Diepenhorst twee zaken op. Hij verhuurt grote tenten met zijn bedrijf Shelter Tentverhuur in Doetinchem voor onder andere muziek- en dansactiviteiten. De andere 'poot' Shelter Teamgroei slaat op teambuilding voor bedrijven en instellingen. Bovendien zorgt hij permanent voor drie van zijn vijf kinderen. Om de cirkel rond te maken: Ad regelde gedurende vijf jaar voor het plaatselijke circus Paulo Mayka de financiële en pr-zaken. Waarom nu D.O.C. STAP Orion? "Een dochter van me volleybalt bij Orion en ik ken Wim Dieleman erg goed. Als oudvoorzitter vertelde hij me veel over de club, hij bleef aan me trekken en ik wilde wel iets betekenen voor de vereniging. Mijn hart ligt bij het volleybal."

Ook dat BOS-project spreekt hem erg aan. Ad reageert enthousiast als we er dieper op ingaan. "Ik wil dat bij Orion graag op gang brengen en heb er al meerdere gesprekken over gevoerd. Ik reis wekelijks naar Zwolle om te overleggen met de HBO Windesheim. Zij zien D.O.C. STAP Orion als een onderwijsproject dat goed uitgevoerd moet worden om het een kans van slagen te geven."

Het ligt in de bedoeling dat zij de supervisie op zich nemen en dat het uitvoerend gedeelte in handen komt van de MBO-opleiding 'Sport en Bewegen' van het Graafschap College. Het doel van dit project van het ministerie is om via de gemeenten meer jongeren aan het sporten, in ons geval volleyballen, te krijgen. Het loopt via de basisscholen en een drietal heeft zich inmiddels bij ons gemeld. Je begint op de bewuste scholen met het geven van gymlessen die in het teken staan van het circulatievolleybal en probeert betrokkenen zoals de ouders enthousiast te maken. Tenslotte krijgen kinderen in de leeftijd van zes tot en met negen jaar een uitnodiging om bij de vereniging te komen trainen."

"Stel", komt Hans Meijer er tussen, "dat het project een groot succes wordt. Waar laat je binnen de vereniging dan al die kinderen? Dit kan een probleem zijn dat je vooraf reeds in beeld moet hebben. Daarom is het prettig dat de Windesheim hogeschool meedenkt en plannetjes in de kast heeft liggen. Bovendien, je praat hier alleen nog over scholen, maar dan heb je het nog niet over het buurtwerk gehad. Via die insteek kun je ook aan de weg timmeren om kinderen aan het volleyballen te krijgen. Het is wel belangrijk om het project stapje voor stapje uit te voeren. Je kunt je daarbij beter richten op enkele zaken dan een te breed arsenaal."

Ad vult aan: "Misschien kun je Heren 1 bij het project betrekken. Is het niet zo dat de beste trainers voor de jeugd moeten staan?" Hans oppert nog de idee om de toptrainer naast een selectieteam ook aan een lager team de volleybalbeginselen bij te brengen. "Zoiets werkt toch hartstikke stimulerend."

De nieuwe 'ondersteuner' wil het aanspreekpunt binnen de vereniging worden voor zowel bestuur als coördinatoren en leden. "Dat betekent korte lijnen binnen de vereniging en één lijn richting de gemeente. Als zelfstandig ondernemer kan ik mijn tijd zelf indelen voor al die werkzaamheden. Tussen de verhuur van tenten en het eten koken voor de kinderen door regel ik ook afspraken voor en binnen de vereniging. Ik kijk niet op een uurtje." ■

'Er komt ook
ruimte
voor nieuwe
initiatieven'

Blij dat ik geen stap terug heb gedaan

Inge Stijbosch is stellig: "De middenmoot van de eerste divisie is het minimaal haalbare voor Dames 1 van D-O-C-STAP Orion. Maar, we gaan voor meer! De sfeer in het team is goed en elke wedstrijd gaat het beter. We moesten meteen tegen de drie titelkandidaten.

Die verloren we alle drie. Nu dat achter de rug is, moeten we de punten pakken die nodig zijn voor de B-league."

Achteraf is Inge, passer/loper bij Dames 1, niet eens ontevreden met de competitie-indeling. De jonge, goeddeels onervaren ploeg kreeg tegen VC King Software Capelle, Summa Peelpush en Taurus alle kans wedstrijdervaring op te doen en te spelen voor wat ze waard was. De Doetinchemse dames trokken zich op aan het niveau van de titelkandidaten en veroverden zowaar drie punten door in elke wedstrijd één set te winnen. Met een beetje geluk hadden dat twee of drie punten meer kunnen zijn. "Je wilt tegen zulke sterke tegenstanders met z'n allen wat laten zien, alle speelsters zijn hartstikke gemotiveerd."

Het interview heeft plaats na de tweede gewonnen wedstrijd, thuis tegen Inter Rijswijk (4-0). Het Doetinchemse team was er op gebrand te winnen na de 1-3 nederlaag in de 'stadsderby' tegen Halley uit Wehl. Het werd afgetekende overwinning, die vijf wedstrijdpunten opleverde. Inge, één van de uitblinkers, domineerde vooral in de derde set met een nagenoeg honderd procent score.

De dames doorbraken met de volle winst de traditie van minimaal één slechte set per wedstrijd. "Klopt! Hopelijk is dat nu voorbij. Wat telt, is het resultaat. We zijn hartstikke blij met die vijf punten. Dat is goed voor de positie op de ranglijst." Belangrijk vindt Inge dat de jonge meiden dit seizoen in het team worden ingepast. "De oudere, ervaren speelsters, zoals ik, moeten daarvoor een stapje extra zetten. Dat is logisch."

Inge volleybalt sinds haar twaalfde. Ze begon bij Gemini in haar woonplaats Elst en kwam zes seizoenen geleden met trainer Marinus Wouterse naar Doetinchem. Dit is haar zevende seizoen bij D-O-C-STAP Orion, met het kampioenschap in 2004-2005 als absolute hoogtepunt. "Heel jammer dat we niet promoveerden. Aan de andere kant hadden we ook geen eredivisiewaardig team. Dan had er absoluut versterking moeten komen." ►

In de rubriek Profiel Van belicht de redactie dit seizoen in iedere Orion Expres twee speelsters van Dames 1

*Mathieu Heebing
(zakenvriend
van Dames 1)
en Inge in
Brudo Slaapkamer-
speciaalzaak aan de
Terborgseweg
in Doetinchem.*

Inge Strijbosch
 Positie: passer/loper
 Lengte: 1.78 m
 Leeftijd: 25 jaar
 Vorige club: Gemini (Elst)
 Beroep: werkzoekend.
 Woonplaats: Elst

Vorig jaar twijfelde Inge of ze door zou gaan op eerste divisie-niveau of een stapje terug zou doen. "Ik heb toen zelfs bij lagere teams in de buurt van m'n woonplaats getraind om te kijken hoe het ging. Maar het beviel van geen kant. Ik vond het niveau-verschil met de eerste divisie te groot. Ik ben achteraf blij dat ik die keus niet gemaakt heb om een stapje terug te doen."

Inge is sportminded. Zowel actief als passief. Ze volgt vrijwel alle sporten, of het nu gaat om volleybal, hockey, voetbal, turnen of wat dan ook. Als kind zat ze op scouting, terwijl ze volleybal twee jaar lang als speelster actief combineerde met badminton. "Maar dat ging op een gegeven moment niet langer samen. Als je vier keer in de week met volleybal bezig bent, schiet er geen tijd over om ook nog intensief te badmintonnen. Wel doe ik op dit moment aan mountainbike. Dat kan ik redelijk combineren." Bij volleybal heeft ze geen spreekwoordelijke voorbeelden. "Vroeger wel. Ik had veel bewondering voor Bas van de Goor. Hij had het snelle spelletje op mid goed door."

Ze omschrijft zichzelf als fanatiek en gedreven. "Ik wil altijd winnen. Niet alleen met sport, met alles. Als ik verlies, word ik chagrijnig. Bij volleybal is aanvallen mijn sterkste kant. De blokkering blijft een zwak punt." Inge kan zich ergeren aan scheidsrechterlijke dwalingen en, zowel bij sport als privé, aan mensen die hun afspraken niet nakomen. "Daar kan ik me enorm over opwinden."

Het initiatief voor de Vriendenclub, opgericht om Dames 1 na het wegvallen van enkele sponsors een steuntje in de rug te geven, spreekt haar aan. "Hartstikke goed!" Ze zegt daarom ook spontaan 'ja' op de gevraagde medewerking voor een fotosessie in de showroom van één van de Vrienden: Brudo Slaapkamerspecialzaak aan de Terborgseweg in Doetinchem. Van eigenaar Mathieu Heebing, die heel lang geleden wel eens een volleybalwedstrijd bezocht, mag ze alle bedden op kwaliteit en slaapcomfort uitproberen:

"Geen probleem!"

Inge is ook in andere opzichten voor Dames 1 actief. Ze zorgt voor de website (www.docstaporion-dames1.nl), waarop alle nieuwtjes en andere informatie is te vinden. Ook elke mijlpaal van de Vriendenclub, die op weg is naar de 200-ste vriend of vriendin, staat erop.

"Het is heel tijdrovend, maar ook leuk! Het begon als een geintje, zeg maar een beetje met de computer stoeien. De site wordt steeds professioneler en dat geeft, ondanks alle tijd die je erin stopt, veel voldoening." Andere hobby's zijn lezen ("alles dat lekker weg leest") en: "lekker stappen met de meiden na de wedstrijd. Doetinchem is leuk, maar Arnhem ook."

Inge heeft een tijdje op een bank (afdeling buitenlandse betalingen) gewerkt, maar is nu naarstig op zoek naar een baan die beter aansluit bij haar opleiding activiteitenbegeleidster (mbo) en cultureel maatschappelijke vorming (hbo). Het liefst zou ze sportevenementen organiseren voor mensen met een lichamelijke-, of geestelijke beperking.

"Ik vind het belangrijk dat dergelijke evenementen worden gehouden. Dat gebeurt wel, maar te weinig. Er is grote behoefte aan. Ze kunnen net zoveel en soms nog meer dan mensen zonder handicap. Je moet ze alleen een beetje op weg helpen. Ik organiseerde eens een waterpolo-weekend en dat was voor iedereen een geweldige belevenis." ■

'Ik wil
 altijd winnen.
 Niet
 alleen met sport,
 met alles.'

'Ik heb in al die jaren heel wat moeten recht breien'

In de serie

De Vrijwilliger passeerden de afgelopen tijd enkele legendarische figuren de revue.

Nu staat misschien wel de ultieme manus-van-alles van (D.O.C. STAP) Orion centraal:

René Wiggers (62).

Wat hij allemaal deed voor onze volleybalclub?

Het verhaal over wat hij niet deed is een stuk korter. Vandaar behalve zijn eigen relaas over bijna vier decennia Orion ditmaal ook impressies van mensen die de actieve Doetinchemmer van nabij meemaken.

Hun conclusie:

'René, zo is er maar één'.

De pretoogjes achter de bril twinkelen als hij de stoel een halve slag draait. René gaat er echt voor zitten en zegt: "Je hebt gelijk, er zijn weinig gekken die in hun leven zoveel overhoop halen als ik." De woorden hebben zijn mond nog niet verlaten of hij snelt de woonkamer uit naar boven. Rent even later de trap af met een bijna twintig jaar oude Orion Expres onder de arm die hij ongetwijfeld blindelings uit zijn imposante Orion-archief trok. Nadat hij de om de haverklap rinkelende telefoon heeft beantwoord, en de koffie rond laat gaan, wijst hij op een artikel uit 1987. Daarin kondigt hij aan 'er binnenkort mee te stoppen'. "Ik nam toen inderdaad even een time out, maar wilde alweer snel aan de slag voor de club. Ik kon er niet buiten."

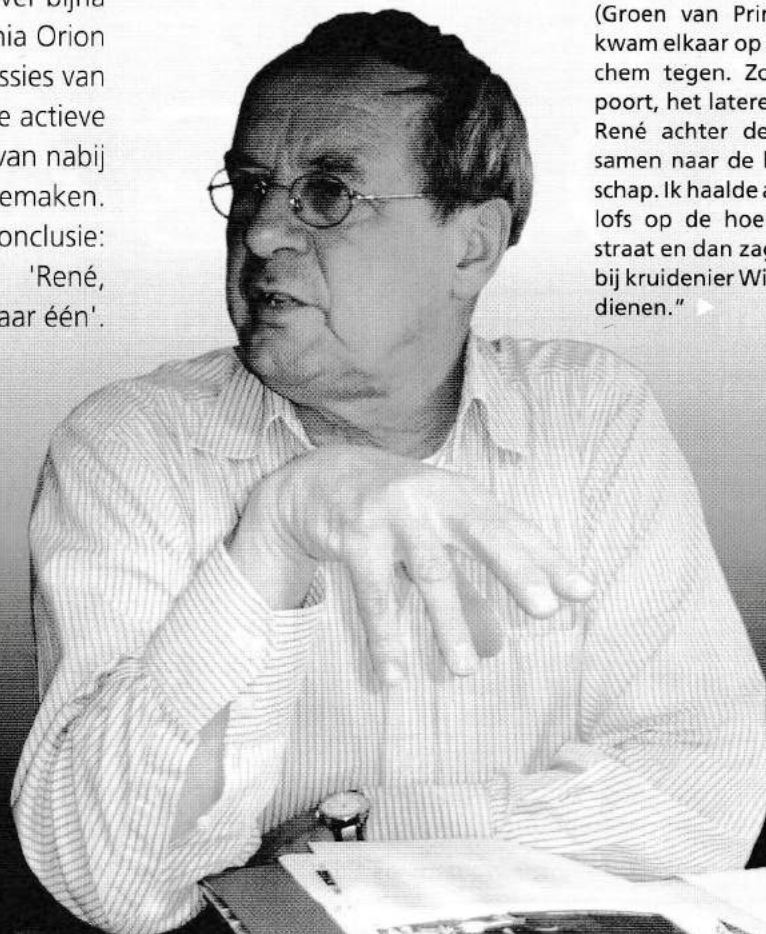
Bas Bloem, ook zo'n Orion-man pursang die met René jarenlang in allerlei commissies de club diende, herinnert zich goed dat hij om de zoveel tijd zijn vertrek aankondigde. "Heel typerend. Aan het eind van het jaar stop ik, zei René dan. Dan vergat hij dat weer en ging enthousiast verder. Toch kan ik me voorstellen dat je na al die jaren een keer stopt. Maar iets uit handen geven vindt René ook erg moeilijk hoor. Hij doet het maar het liefst allemaal zelf. Het feit dat hij al meer dan 45 jaar meedraait zegt alles. Hij is waarschijnlijk de langst lopende vrijwilliger van Orion."

René ten voeten uit. Rusteloos gebarend, voortdurend pratend, de neiging hebbend alle informatie in één zin te willen propen.

"Kalm René, even evalueren", krijgt hij soms te horen binnen de clubbladredactie. Ineens valt René dan stil en zegt met een verontschuldigend lachje: "Ja, ja, ja." Bas Bloem weet als geen ander dat René altijd gedreven tewerk gaat. "Hij heeft veel te vertellen. Het luisteren schiet er dan wel eens bij in. Soms vroeg je je af waarom je er zelf nog bij zat. René zegt ook vaak alles twee keer. Een echte leraar hè." Maar hoe kun je boos worden op iemand die al tientallen jaren met zoveel hartstocht en passie, maar soms ook irritant, voor de 'goede zaak gaat'?

"René? Die kan niets laten liggen. Wat er is, moet af", vertelt Grady Veldhoen zonder schroom. De persoonlijke vriend en oud-collega-leraar weet als geen ander dat René niet van half werk houdt. "Eigenlijk is René een superactief baasje. Heel typerend vind ik dat hij, als er iets moet gebeuren, de mensen altijd achter de broek blijft zitten. Maar toch is René geen workaholic. Als het werk er opzit, kan hij ook afstand nemen."

Grady kent René sinds 1965. "Hij zat op de Rijkskweekschool en ik op de Groene (Groen van Prinsterer Kweekschool). Je kwam elkaar op allerlei plekken in Doetinchem tegen. Zoals bij café De Heezenpoort, het latere Griekse restaurant, waar René achter de tap stond. We gingen samen naar de kermis en naar De Graafschap. Ik haalde altijd brood bij bakker Roe-lofs op de hoek Holterweg/Wilhelminastraat en dan zag ik aan de overkant René bij kruidenier Wissink een zakcentje bijverdienen." ▶

Teamfoto van Phoenix gemaakt na het behaalde kampioenschap in het seizoen 1966-1967.

*Staand v.l.n.r.
René Striekwold,
Sierd Hiddink,
Johan Caldenhoven,
en Louis Konings.
Gehurkt v.l.n.r.
Theo Caldenhoven,
Martin Visser
en René Wiggers.*

Grady Veldhoen had ook bindingen met Orion. Hij was bestuurslid en volleybalde in de 'dinsdagavondgroep' tijdens de periode dat René bij de vrijdagavond-recreanten speelde. "René probeerde iedereen aan het volleyballen te krijgen, dus ook de collega's op de GSGD (het latere Rietveld Lyceum). Er waren mensen bij die totaal niet konden volleyballen, maar René zette ze op een plaats waar ze wel mee moesten doen. Dat ging dan in de trant van "als de bal bij jou komt, dan moet je je armen in de lucht steken en de bal over het net of naar iemand anders slaan". Het gekke is dat het in de meeste gevallen nog lukte ook." Grady ziet zichzelf en René als 'elkaars tegenpolen'. "Ik ben meer beschouwend ingesteld, hij is een doener. Dat is misschien wel de reden dat we al zolang bevriend zijn."

"Eigenlijk", zegt Bas Bloem, "kom je officieel de naam van René maar zelden tegen in clubbladen of andere uitgaven van Orion. Vrijwel altijd zat hij zelf in de redactie of de evenementencommissie of iets dergelijks, zoals ook bij Europacupwedstrijden of andere gelegenheden."

Voormalig voorzitter Roel Booij bevestigt de woorden van Bas. "René ambieerde nooit een officiële functie in het bestuur, hij beweegt zich liever op de achtergrond en trekt vanuit die positie graag aan de touwtjes. Dat betekent niet dat hij niet graag eens naar voren treedt. Hij is een zeer serieus mens en er wordt naar hem geluisterd."

Bas Bloem verhaalt over het eerste jubileumnummer van de Orion Expres rond 1981. "René haalde toen duizenden gulden aan advertenties op. De inkomsten uit de Expres daalden sterk en opnieuw werd actie ondernomen. Met René voorop gingen we de boer op en haalden jaarlijks 13 tot 14 duizend gulden aan advertenties op. Daar was René erg sterk in. Hij nam het initiatief en het begon te lopen. Zo legde je de basis voor de toekomstige jaren. We kochten een handmatige stencilmachine en dan lagen er bij René thuis dertig stapels pagina's van de Orion Expres. Liep je met tien man 600 exemplaren te vergaren. In de auto van René brachten we de Expres vervolgens naar de bezorgers. Altijd in de haast en een keer was er een botsing en liep zijn auto een deuk op. Kon hij bij zijn eigen verzekering declareren. Menig lid van Orion bracht bij hem de verzekering onder. René is sterk in zaken. Via school, de krant en de club kent hij heel veel mensen."

Grady Veldhoen vindt het grappig dat René altijd het nuttige met het aangename combineert. "Als zovelen in Doetinchem was ook ik als cliënt snel bij Wiggers Assurantien BV verzekerd. En dat is me goed bevallen." ►

Als 'Scheids' tijdens het Nationaal Volleybal-kampioenschap in april 1969.

*Als journalist
voor de Gelderlander
op de Graafschaptribune.
Op de voorgrond
George Kessler,
toenmalig trainer van Sparta.*

Bas maakte René als speler mee in Heren 2 en 3. "Hij was een heel behoorlijke volleyballer. Hij kwam uit voor diverse teams, ook samen met René Striekwold, Martin Visser, Johan Caldenhoven, Sierd Hiddink en Henk Ketelaar als trainer. Het was de club van mijn vader Jan. Als competitiespeler heeft René het niet lang gered. Lang was hij actief bij de recreanten van de groep Bloem, op vrijdagavond in de GSGD. Na afloop gingen we de stad in om een biertje te drinken."

René, die vanwege een schouderblessure stopte als speler, maakte zich ook verdienstelijk in de evenementencommissie. "Regelde hij een sterrit vanuit het restaurant bovenin de Markthal waar het vertrekpunt was", herinnert Bas zich, "of er was carnaval met Orion in de kantine van Olympus, of een dropping voor de jeugd bij het bedrijf van Wilco Bongers."

Roel Booi wijst op René's grote verdiensten op arbitraal gebied. "Er was in het verleden al een groot tekort aan scheidsrechters. Als jarenlang docent van onze cursussen leverde René tussen 1972 en 1984 tientallen gediplomeerde arbiters af. Ik heb zelf nog met hem gevolleybald, ik dacht in Heren 6, met Lex Droste en Ton Nouwens. René is ook eens reisleader geweest toen we met Heren 1 in het Belgische Louvain la Neuve brons pakte in de strijd om de Europacup 3. Hij was daar een zeer druk baasje en je moest 'm niet voor de voeten lopen." De kennismaking met René in het prille begin zal Roel niet vergeten. "Je kwam elkaar tegen bij de thuiswedstrijden en dan namen we een slokje. Als René dan soms een sigaret opstak stelde hij het zeer op prijs met François te worden aangesproken."

"Och, zo nu en dan lanceer je een idee", lacht René, ooit als scholier oprichter van DST, de eerste scholierenclub die volgens de officiële Nevobo-spelregels speelde. De afgelopen maanden tilde hij de Vriendenclub voor Dames 1 van de grond. "We zitten nu (eind oktober) op 187 leden en het streven is 200. Veel meer dan verwacht. Waarom deze actie? Er vielen sponsors weg bij Dames 1, dat deels bestaat uit jonge, studerende speelsters die zelf de contributie betalen. Ze krijgen een kleine reiskostenvergoeding en daar blijft het bij. Er is in mijn ogen een kleine onrechtvaardigheid als je het vergelijkt met Heren 1, waarvan de spelers alles krijgen. Met de steun aan Dames 1 hopen we op betere prestaties om een basis voor de toekomst te leggen zodat het talent uit de vereniging straks ook aan de bak kan."

René fungeerde nogal eens als een 'baken in de vereniging'. "Ik heb al die jaren heel wat moeten recht breien", bekent hij. Voor zijn inbreng werd hij in 1989 benoemd tot erelid. Voorzitter Wim Slager roemde bij de huldiging zijn 'geweldige inbreng en gedrevenheid'. "René is een voorbeeld voor allen."

"Ik heb het van geen vreemde. Mijn vader die tien jaar geleden overleed, was maatschappelijk actief tot zijn tachtigste. Hij was bestuurslid van De Graafschap en zorgde dat er genoeg sponsors waren voor de bordenring om het veld. Vader had een zakelijke inslag. We gingen in Duitsland Willy Lippens, toen een bekende voetballer, bekijken bij Rot Weiss Essen. Er waren meer kapers op de kust, maar pa handelde snel en zo kwam 'die Ente' naar De Graafschap."

René blijft voorlopig actief voor D.O.C-STAP Orion, maar stopt met de Orion Expres. "Er hebben zich uit de vereniging nog geen opvolgers gemeld die het clubblad vanaf volgend seizoen willen maken. Er blijft genoeg over. Voor de Stichting Topvolleybal Orion (STO) maken we aan het begin van het seizoen de Teambrochure voor Heren 1. Bij de thuiswedstrijden zorgen we voor een Mini Expres en voor Dames 1 leveren we ook een Mini Expres en bijdragen voor hun website."

Een interview in 1987 over hemzelf sloot hij af met de woorden: "Maar duidelijk zal nu wel zijn waarom ik geen bestuursfunctie heb gehad." Het gebeurt niet vaak dat zo'n uitspraak bijna twintig jaar later nog geen spat aan actualiteit heeft ingeboet.

**'Ik heb 't van geen vreemde,
mijn vader was tot zijn tachtigste maatschappelijk actief'**

De dameslijn van D·O·C· STAP Orion bulkt van het talent. De aanstormende 'masterclass'volleybal is de jeugdcompetitie ontgroeid en draait dit seizoen mee bij de senioren. Wie op zaterdag vanaf één uur de wedstrijden van Dames 2, Dames 5 en Dames 7 over de volle breedte van sporthal Rozengarde volgt, ziet jong elan van de thuisclub meestal opboksen tegen een mengeling van routine en kracht van clubs uit de regio.

Middagje 'masterclass-volleybal' met hoogstandjes en gegil

*Rechts boven
Dames 5:
bovenste rij v.l.n.r.
Rosanne Simmelink,
Lotte Hobbelt,
Lindy Volkers,
Mariska Berendse,
Hanneke Bloem
(trainer/coach)
midden:
Dirkje Berendsen,
Anke Pons,
Mayka Radstake
voor:
Sanne Visser,
Sanne Pons.*

Zo verloor op 11 november Dames 2 in de Promotieklasse B van koploper Dash 1 uit Vorden (1-3), elimineerde Dames 5 in de eerste klasse C hekkensluiter TOHP 1 uit Zieuwent (4-0) en kwam Dames 7 als nummer twee van de tweede klasse E tekort tegen koploper Vios 1 uit Beltrum (1-3). Dat Marjolein van Haarlem met een verdraaide knie door de ambulance wordt afgevoerd naar het ziekenhuis, is een fikse domper. Gelukkig zit de spelverdeelster 's avonds alweer op de tribune bij de wedstrijd van Heren 1.

Tussen de gilletjes en opjuinend gezang van de wisselspeelsters door legt Anke Pons (17) namens D·O·C· STAP Orion 5 het krachtsverschil met TOHP in de eerste set pijnlijk bloot. Met vijf gescoorde punten op rij spurt Dames 5 weg (19-7). De nummer twee in de eerste klasse C, heeft geen kind aan de Zieuwentse hekkensluiter. Anke valt op door haar sprongservice (springfloat) en sterke rol aan het net. Ze is niet lang (1.69), maar komt goed omhoog en kijkt waar ze slaat.

Dat springend vermogen, dat gebrek aan lengte compenseert, geldt voor meer meiden uit dit Doetinchemse talententeam. Anke's zusje Sanne (16) meet één centimeter meer, maar springt als de beste en kan net zo meppen als haar zus. En haar sprongservice (met spin) is minstens zo effectief. Ook Sanne Visser (met 18 jaar de oudste in het team) buit haar sprongkracht uit. "Moet wel, ik ben ook maar 1.69. Dat is niet groot."

Met serveren heeft ze geen moeite: de enige ace van de wedstrijd komt uit haar hand. Dames 5 wint uiteindelijk afgetekend met 4-0 (25-10, 25-19, 25-20 en 25-15). Vrijwel alle initiatief komt uit Doetinchem, de tegenstander is afwach- tend en geïmponeerd en komt pas in de derde set, als het tempo hoger ligt, een beetje los.

De aanvalsters Anke en Sanne Pons wonen in Angerlo en brachten het bij het plaatselijke DES tot het tweede damesteam. Marcel Laan en Karel Mollevanger haalden de zussen naar Huevo '85, dat vorig jaar fuseerde met D·O·C· STAP Orion. Anke en Sanne hopen nog wat treetjes op de ladder te stijgen, ze zijn fanatiek genoeg om uit hun spel het hoogst bereikbare te willen halen.

Anke heeft vorig seizoen als passer/loper bij Dames 2 gespeeld, maar dat bleek te hoog gegrepen. "Ik moest continu op m'n tenen lopen, dus heb ik bewust een stapje terug gedaan. Zoals het nu gaat, vind ik leuk. Het is beter voor m'n ontwikkeling als volleybalster. Wat toen niet lukte, kan straks misschien wel."

Zus Sanne wil zich graag als libero of spelverdeelster ontwikkelen en daarin het hoogste bereiken wat er is. "Ik hoop dat ik de kans krijg, op zo'n positie keert je geringe lengte zich niet tegen je."

Zus Anke vindt dat die posities niet voor haar zijn weggelegd: "Daar heb ik te weinig techniek voor in huis. Ik moet het echt van de aanval hebben." Sanne vindt Anke een "vette teamspeelster met een goeie aanval." Op haar beurt typeert Anke haar zus als "een stabiele teamspeelster, die opvallend weinig fouten maakt."

Van alle drie damesteams van D.O.C. STAP Orion is het vijfde die middag als eerste klaar. Na anderhalf uur is de winst op TOHP binnen en moedigen de speelsters op het aanpalend veld Dames 2 nog even hartstochtelijk aan. Als niet lang daarna de nederlaag van het tweede tegen Dash aan het wedstrijdformulier wordt toevertrouwd, schuift het hele gezelschap een veld op om Dames 7 een hart onder de riem te steken. Er valt weinig te genieten. Met Vios op matchpoint komt spelverdeelster Mar-jolein van Haarlem ongelukkig ten val en verdraait haar knie. Gezien de tranen is het een pijnlijke aangelegenheid. Pas later zal na meer onderzoek duidelijk zijn hoelang zij uit de roulatie is. "Dit is een domper. Marjolein is heerlijk fanatiek en zij gaat er altijd voor", zegt na afloop trainer/coach Ad Duinkerken die setstanden van 27-25, 21-25, 24-26 en 20-25 noteert. ►

'Dit is een opbouwteam en iedereen krijgt speeltijd'

De zussen zitten beiden op het Rietveld (Sanne in vwo 4, Anke in vwo 6). Anke wil in elk geval studeren, maar welke richting weet ze nog niet. Voor Sanne staat het al vast: "Ik wil arts worden, het liefst in de tropen."

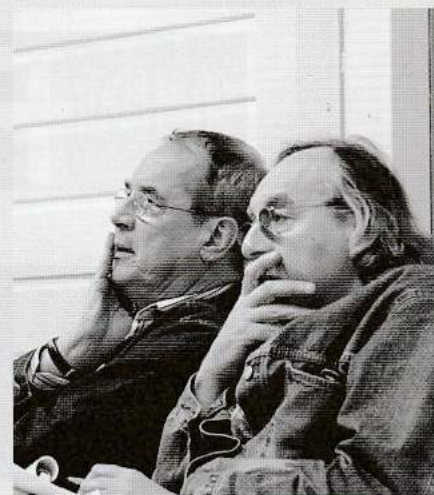
De aanval is de sterkste kant van Dames 5, een enkele speelster (Mayka Radstake, 17 jaar) bedient zich tegen TOHP D1 zelfs regelmatig van schijnsmashes om de tegenstander op het verkeerde been te zetten.

Wel duidelijk minder is volgens trainer Hanneke Bloem de blokkering. "Daar moet nog veel op getraind worden. De speelsters doen weinig voor elkaar onder." Hanneke hoopt dat Dirkje Berendsen (met 14 jaar de jongste speelster en met 1.83 ook de langste in het team) zich als spelverdeelster blijft ontwikkelen. "Ze was passer/loopster en staat nu zes wedstrijden op haar nieuwe positie. Voor haar leeftijd gaat het fantastisch. Er ligt een zekere druk op haar schouders, maar daar gaat ze goed mee om."

De lage verdediging zal volgens Hanneke bij Dirkje beter moeten, zeker als het tempo omhoog gaat. "Ze moet sneller worden, maar daar heb ik vertrouwen in. Dirkje heeft de goeie lengte en haar pass en blok zijn sterk."

De 'Masterclass' werd met een kritisch oog gevolgd door de redactieleden Dick Visser en René Wiggers.

Marcel Laan (foto) en Karel Mollevanger haalden de zussen Pons naar Huevo '85, dat vorig jaar fuseerde met D.O.C. STAP Orion.

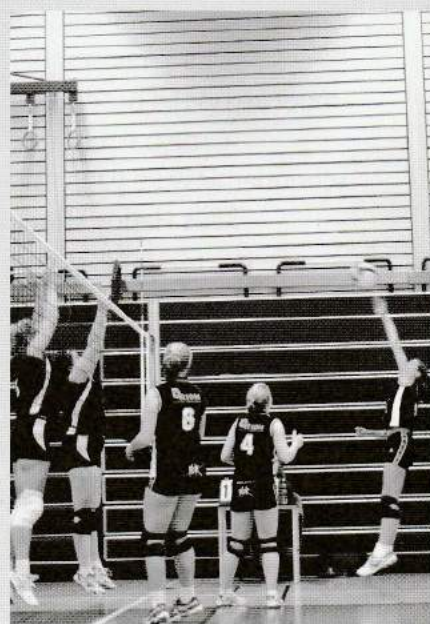
De aanvalsters Anke (8) en Sanne Pons (9) wonen in Angerlo en brachten het bij het plaatselijke DES tot het tweede damesteam.

Duinkerken, moeder van Dames 1-speelster Sandra en zelf spelend in Dames 3, ziet haar team sterk starten en ondanks wisselvallig spel de eerste set winnen tegen Vios. Een 12-18 achterstand wordt omgebogen in een 19-18 voorsprong. Vooral Moniek Jansen, die met Dames 1 meetraint, excelleert als serveerster en aan het net als afmaakster en blokkeerster. Met twee blok-acties levert zij de ontbrekende punten (27-25). Meer gewonnen sets zitten er niet in voor de spelverdeelsters Marjolein van Haarlem en Esmee Steintjes, diagonaalspeelster Moniek Jansen, passer/lopers Jolieke Roessink en Maureen Ros, midspeelsters Irene Snijder en nestor Maureen Koudijk, en libero Anne Mooren (Anne van de Riet is vlak voor de wedstrijd uitgeleend aan Dames 2).

In de derde set zet coach Ad Duinkerken Esmee Steintjes, met haar 'mooie bovenhandse techniek', in als setupster voor Marjolein van Haarlem. Jolieke Roessink wordt ook vervangen. De thuisploeg zorgt niet voor dé ommekeer. "Dit is een opbouwteam en iedereen krijgt speeltijd", zegt Duinkerken. Zij geeft aan dat Esmee eigenlijk samen met Anne Mooren om de positie van libero kampt. Anne speelt ditmaal. "Zij is de aankomende libero en had veel last van blessures. Anne traint hard en wordt daar nu voor beloond."

Dameslijn D.O.C. STAP Orion bulkt van talent

*Aanstormend talent:
Moniek Jansen*

Duinkerken weet dat werken met een opbouwteam als Dames 7 meer is dan winst en verlies. "De ene keer zie je veel jeugdige onbezonnenheid, dan weer groeien ze ineens. Het is wisselvallig, de mindere perioden duurden nu te lang. Tegenstander Vios was gemiddeld tien jaar ouder en tactisch de meerdere. Ze waren er als koploper op gebrand om te winnen en zochten alle hoeken en gaatjes op. Maar ja, je kunt beter verliezen van de bovenste dan van een team dat je kunt hebben." ■

*Hieronder Dames 7:
v.l.n.r. Achterste rij:*

*Ad Duinkerken
(rainer/coach),
Aniek Nas,
Maureen Roudijk,
Jolijke Roessink,
Irene Snijder
Midden:
Anne van de Riet,
Marjolein van Haarlem,
Anne Mooren,
Esmee Steintjes,
Voor:
Moniek Jansen,
Maureen Ros*

Een spelverdeelster kan zich onderscheiden

Florieke Eggermont is blij dat ze bij Dames 1 van D.O.C. STAP Orion de kans krijgt ervaring op te doen als eerste spelverdeelster.

Sinds begin november moet ze op die positie aan de bak door de schouderblessure van vaste keus Henny Visser. Ze doet het met verve.

Dat de aanvalster voorlopig eerste spelverdeelster is, betekent maximale speeltijd. Het is ook een plaats die de volleybalschool (NVS) adviseerde vanwege haar geringe lengte. "Ik kan me als spelverdeelster onderscheiden. Als aanvalster is dat moeilijker. Je hebt nu eenmaal meer aanvalsters dan spelverdeelsters."

Florieke gaat voor een basisplaats. "Ik vind het jammer dat Henny geblesseerd is. Aan de andere kant kan ik ervaring opdoen als spelverdeelster en wennen aan de andere speelsters. Wat daarna komt, zien we wel."

De definitieve keus voor de toekomst is nog niet gemaakt: "Vorig jaar was ik het hele jaar aanvalster, ik weet nog steeds niet wat ik leuker vind."

Florieke speelt sinds haar negende volleybal. De eerste stappen werden gezet in de tuin van het ouderlijk huis. Vader Piet maakte haar enthousiast. Hij zette haar op het spoor van zijn club Switch '87 in Millingen aan de Rijn. "Vraag maar of ze je kunnen gebruiken, zei hij. Wel, dat kon."

Via de jeugd en Dames 2, dat destijds in de promotieklasse speelde, kwam ze op haar vijftiende bij Switch in Dames 1, dat tekende voor de tweede divisie. "Het eerste seizoen promoveerden we gelijk naar de eerste divisie. Jammer, dat het team daarna uit elkaar viel."

De contacten met D.O.C. STAP Orion liepen via Marcel Laan, de trainer/coach van Dames 2. "Hij belde of ik mee wilde trainen. Ik heb eerst de boot afgehouden, maar toen bleek dat van ons Switchteam weinig overbleef, heb ik toch 'ja' gezegd."

Florieke vindt dat ze bij D.O.C. STAP Orion in een leuk, gemotiveerd team terecht is gekomen. "Het niveau ligt beslist hoger dan bij Switch. Ik ben gelukkig ook niet meer de jongste. Laura (Obelink), Jet (Jansen) en Laura (Bloem) zijn van mijn leeftijd."

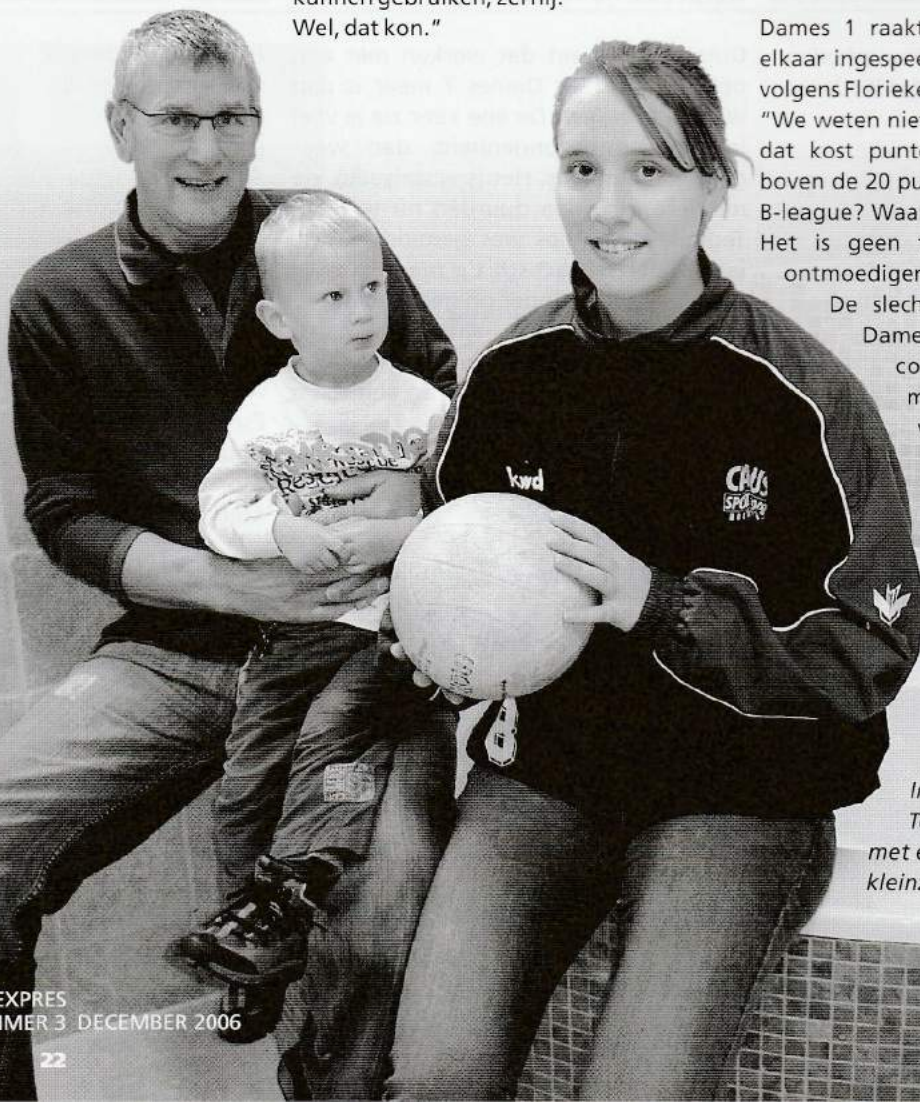
Dames 1 is niet alleen een sterk collectief, maar ook een vriendenteam: "Ik ga binnenkort een keer met ze stappen. Daar was het nog niet van gekomen, lijkt me gezellig."

Dames 1 raakt met de week beter op elkaar ingespeeld. Wat nog ontbreekt, is volgens Florieke een killersmentaliteit.

"We weten niet altijd door te drukken en dat kost punten. We moeten het ook boven de 20 punten zien af te maken. De B-league? Waarom niet, we gaan er voor. Het is geen team dat zich snel laat ontmoedigen als het even tegen zit."

De slechte set per wedstrijd die Dames 1 in het begin van de competitie achtervolgde, moet geen vast pandoer worden. Florieke is blij dat er tegen Inter Rijswijk aanhoudend druk was, waardoor voor het eerst de volle vijf punten gepakt konden worden. "Een pluspunt, een overwinning op onszelf."

In de showroom van Nijland Tegelzetters poseert Florieke met eigenaar Stef Nijland en diens kleinzoon Chrisje.

Florieke heeft steun aan de ervaring die de oudere speelsters meebrengen. "Als het bij mij of de andere jonkies even niet loopt, kun je de bal kwijt bij een ervaren speelster. Meestal weet die het wel af te maken."

Over haar eigen optreden binnen de lijnen is ze kritisch. "Vooral de pass kan beter, zeker voor een aanvalster. Die komt niet altijd goed aan. Maar, ik kom er wel, daarvan ben ik overtuigd", zegt Florieke die in Nico Freriks, de huidige spelverdeler van de Belgische topclub Roeselare, haar grote voorbeeld ziet.

Vader Piet heeft alle vertrouwen in zijn dochter. Hij is met echtgenote Hélène kritisch toeschouwer op de tribune tegen Inter Rijswijk. "Florieke heeft een mooie techniek, maar wordt soms onzeker als er druk op de wedstrijd komt." Moeder Hélène straalt van trots: "Er worden maar weinig wedstrijden met 4-0 gewonnen, nu heb je er één."

Florieke zegt goed tegen haar verlies te kunnen. "Ik laat m'n weekend niet door een nederlaag verpesten. Ik ben optimistisch van aard. Als ik weet dat ik alles heb gegeven, heb ik toch een goed gevoel." Het mooiste dat ze tot nu toe bij volleybal meemaakte, was de tweede plaats bij de Fisec-games voor jonge talenten in Hongarije afgelopen zomer. "We verloren alleen van België. Het team bestond geheel uit speelsters van D-O-C-STAP Orion."

Florieke zit in de eindexamenklas van het Stedelijk Gymnasium in Nijmegen. Volgend jaar wil ze studeren. "Waarschijnlijk iets in de biomedische wetenschappen." Die studie is mogelijk in Nijmegen, waardoor ze in Doetinchem kan blijven volleyballen. Ze vindt dat er veel tijd in reizen gaat zitten. "Eerst met de bus van Kekerdome naar Nijmegen, dan naar school. Vervolgens met de bus naar huis om te eten en huiswerk te maken."

Positie: spelverdeelster, aanvalster
Leeftijd: 17 jaar
Lengte: 1.74 m
Vorige club: Switch '87
Scholer: 6e klas Stedelijk Gymnasium Nijmegen
Woonplaats: Kekerdome

Dan wacht de training van Dames 1. "Dus opnieuw met de bus naar Nijmegen, waarna ik de trein pak naar Elst. Daar pikt Inge Strijbosch me op voor Doetinchem. Bij elkaar ben je alleen al met de heenreis anderhalf uur kwijt en dat drie keer per week. Daar komt de terugreis en de reistijd voor de wedstrijd nog bij."

Lovend is ze over het topsportproject op school. Daardoor heeft ze een streepje voor. "Je mag soms eerder weg en het is ook niet erg als je een keer je huiswerk niet af hebt. Bij mij komt dat bijna niet voor. Ik maak veel huiswerk vooruit."

Ook met Florieke op de plaat: Jörgen Nijland, directeur Nijland Natuursteen vloeren.

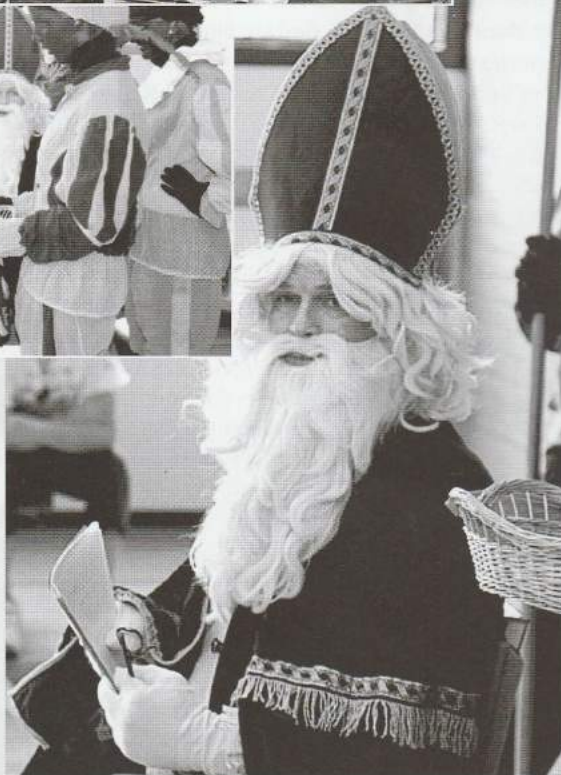
Decor voor de gebruikelijke fotosessie is de showroom van Nijland Natuursteen vloeren, aan de Transportweg in Doetinchem/Wijnbergen. Florieke weet eigenaar Jörgen Nijland twee keer voor de Vriendenclub van Dames 1 te strikken. "Dat vizelt mijn aantal op. Tot nu toe had ik alleen m'n ouders, m'n tante en Geert Teunissen als vriend."

Ze poseert zowel met Jörgen als met diens vader Stef, die als eigenaar van Nijland Tegelzetters al zakenvriend is van Dames 1. Stef's kleinzoon Chrisje (2½) vindt het prachtig om met Florieke een beetje te ballen en in een badkuip op de foto te gaan.

Florieke zegt belangstelling voor tal van andere takken van sport te hebben, vooral teamsport. Maar die interesse blijft voornamelijk beperkt tot de uitzendingen op tv of de verslagen in de krant. Ze is zo druk met school en volleybal dat er nauwelijks ruimte is voor andere zaken. "Alleen zondags. Maar dan moet ik bijslapen, huiswerk van school inhalen en m'n sociale contacten onderhouden."

Met volleybal wil ze zeker tot haar dertigste doorgaan: "Ik hoop nog een keer in de eredivisie te spelen." ■

Sinterklaasfeest

Eindelijk was hij er weer, Sinterklaas. Vorig jaar vierden de allerkleinsten van D.O.C. STAP Orion het grote feest nog zonder de goedheiligman. De gladheid hield Sint toen thuis. Ditmaal had hij een *tom-tom* geregeld en koerste direct van Spanje naar het Rietveld Lyceum.

"Wie legt mij de nieuwe regels van het circulatievolleybal uit", was het eerste wat Sint vroeg aan de circa zestig jeugdleden van zes tot tien jaar (niveau 1 t/m 4) die zich eerder op de ochtend van zondag 26 november naar hartelust uitleefden met klim- en klauteroefeningen en volleybalspel met de zwarte pietten.

"Brenge vooral je vriendjes mee", sprak Sint tegen enkele jongetjes nadat hem was verteld dat zich aanzienlijk minder jongens dan meisjes opgeven voor het circulatievolleybal bij D.O.C. STAP Orion. Tussen de bedrijven door deelde Sint prijzen uit aan jeugdleden die de meeste loten hadden verkocht bij de Grote Clubactie.

De Spaanse kindervriend leerde ook de yells van de vier jeugdteams die voor veel hilariteit zorgden: 'Citroen, citroen, citroen, wij worden kampioen', 'Kakkerlakken en spinner, wij gaan winnen', 'Oen, oen, oen, we worden kampioen' en 'We hebben een O, R, I, O, N, we hebben Orion.' Sint vond het allemaal prachtig en genoot van het jonge spul dat hij met goed gevulde zakken met cadeautjes achterliet.

Ze stond er verlegen bij. Michelle Jansen werd zondag 26 november gehuldigd omdat zij zestig loten had verkocht tijdens de Grote Clubactie.

In de gymzaal van het Rietveld Lyceum ontving de 11-jarige circulatievolleybalster (niveau 5/6) van de wijk Huet/Dichteren uit handen van Anneriek Meijer diverse presentjes. Daar stonden de sponsors Friül, Gonzales en Technisch Vrijetijds Centrum (TVC) borg voor.

Michelle Jansen met zestig loten megaverkoopster

Michelle was verguld met alle cadeaus. Zij kreeg een vrijetijds-arrangement aangeboden door Wito Bongers. De eigenaar van het Technisch Vrijetijds Centrum (TVC) *Technika 10* somde zelf de mogelijkheden op voor Michelle en haar vriend(innet)jes. "Je kunt bij mij een middag aan de gang met diverse materialen, zoals hout, metaal en kunststof. Jullie kunnen dan allerlei leuke dingetjes maken, bijvoorbeeld een spiegeltje."

Ook voor de winnares van de Grote Clubactie is het straks na gedane arbeid goed eten. Na TVC wacht Gonzales Barbecue Restaurants & The Kids Pancakeries in de Korte Kapoeniestraat 14-16. Daar mag Michelle met twee volwassenen en vier vriend(innet)jes komen eten. Tenslotte kan zij zich in februari, zodra de ijssalon aan de Adelaarstraat 9a weer opengaat, bij Gelateria Friül tegoed doen aan een heerlijk assortiment ijs.

Bij de Grote Clubactie werden dit jaar 1378 loten verkocht. Het leverde penningmeester Jos Pasman het lieve sommetje van € 2734,39 op. Vorig jaar ging het resultaat van de actie nog alle verwachtingen te boven. Er werden toen liefst 1846 loten aan de man gebracht met een opbrengst van € 3692. De opbrengst is ditmaal vooral te danken aan de inzet van de jeugd. Hopelijk is de deelname onder de andere leden volgend jaar hoger.

**Grote Clubactie
brengt 2734 euro op**

De extra prijzen gingen naar Lieke de Haer (37 loten), Didem Karabult (33), Esmee Diersen (32), Marleen Harmsen (30). Verkopers met meer dan twintig loten waren: Niveau 2 Huet/Dichteren: Anke Vos (28), Stan Weerdmeester (22), Thomas Winkler (24). Niveau 2/3, Lohmanlaan: Heleen Wigman (28), Zehra Bal (26). Niveau 3, Huet/Dichteren: Alicia Roelofsen (26), Anouk Wesselink (24). Niveau 3/4, Lohmanlaan: Ozgur Acbas (26), Irene Bloem (25). Niveau 4/1, Huet/Dichteren: Anne Klein Kranenburg (28), Elvira Venus (21). Niveau 4/2, Huet/Dichteren: Merle Kuiper (26), Liz Weerdmeester (23), Esmee Tieben (22). Niveau 5-1: Laura Winkler (24). Niveau 5/6-1: Elle Berkman (20). Niveau 6: Jolien Nas (24), Mylaine van der Maas/Esmee Kuiper (22), Esmee Valk (21). Meisjes C1: Brit van Dijk (22).

Omringd door zijn zwarte pieten feliciteert Sinterklaas Michelle Jansen als winnaar van de Grote Clubactie. De megaverkoopster wordt geflankeerd door Wito Bongers en Anneriek Meijer.

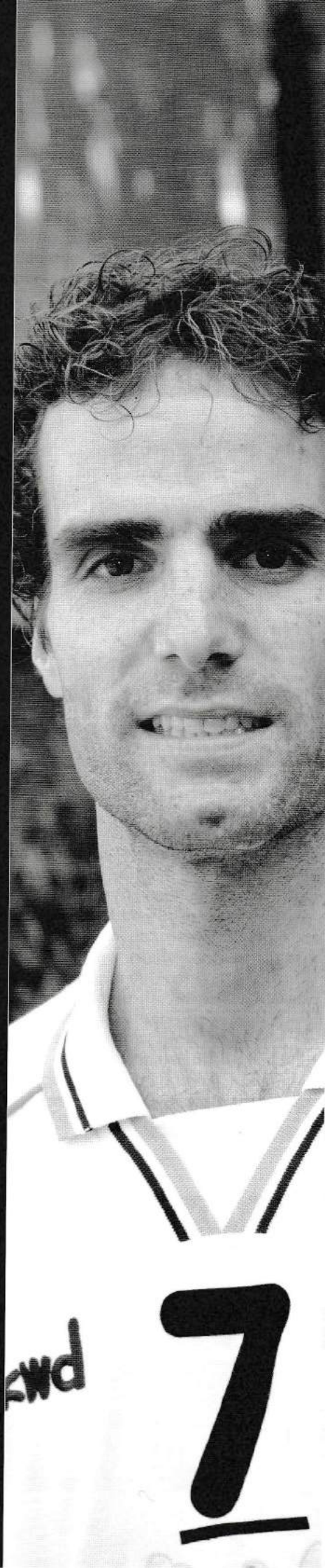
Het is geen onbekend verschijnsel in de eredivisie, volleyballers die hun sport als semi-prof beoefenen en dit combineren met een universitaire studie.

Bas Hellinga (30) bij D.O.C. STAP Orion is er zo één.

De 1.90 meter lange passer/loper reist wat af tussen Utrecht en de Achterhoek. Samen met zijn vriendin Rian woont de geboren Doetinchemmer in de Domstad waar hij biologie studeert. In Doetinchem volleybalt de fan van surfer Kelly Slater en Pearl Jam bij D.O.C. STAP Orion in sporthal Rozengarde waar hij ooit begon bij de jeugdafdeling.

Profiel van Bas Hellinga

'Bij
verdedigen
is
80
procent
inzet
en de rest
tactiek'

Een - vanzelfsprekend - intelligente maar ook slimme man, die rustige, serieuze en donker ogende Bas. Niet iemand die zomaar wat roept over van alles en nog wat, maar nadenkt en vervolgens gefundeerd zijn mening geeft. Of het nu gaat over volleyballen of de richting die de samenleving cq. de wereld dreigt uit te gaan. Als het aan hem ligt stelt de politiek 'de verharding en verruiming waarmee we nu met elkaar omgaan meer aan de kaak'. "Daar zou de overheid ook zeer zorgvuldig haar eigen optreden en beleid aan moeten koppelen."

Bovendien, en gezien zijn studierichting is dat niet vreemd, pleit Bas voor maatregelen om het autogebruik terug te dringen. "Dat betekent een goedkoop openbaar vervoersysteem. Het is de enige manier om mensen uit de auto te lokken. Ik weet dat het geld kost, maar je slaat twee vliegen in één klap: mogelijke oplossing van files en een verminderde CO2 uitstoot."

In het verlengde daarvan ligt zijn voorkeur voor een forse donatie aan het Wereld Natuurfonds (WNF), in het geval hij veel geld zou hebben. "Het WNF houdt zich zeer goed en redelijk bezig met milieu/natuurvraagstukken en organiseert daar concrete projecten voor. Het wordt zo langzamerhand wel heel erg duidelijk dat we de wereld aardig aan het verknallen zijn."

Ook over de wijze waarop het topvolleybal beter op de kaart kan worden gezet, heeft hij nagedacht. "Probeer de spectaculaire aspecten van het spel beter in beeld te krijgen. Laat goed zien hoe hard er wordt geslagen en hoe snel er wordt gereageerd in de verdediging. Kortom, hoe explosief de meesten actief zijn. Misschien kun je met een kleine camera tijdens de wedstrijden of training beelden van erg dichtbij maken. Een compilatie van die beelden kunnen dan tijdens de tv-uitzendingen door het wedstrijdverslag heen gemonteerd worden. Je kunt er ook de website nog aantrekkelijker mee maken."

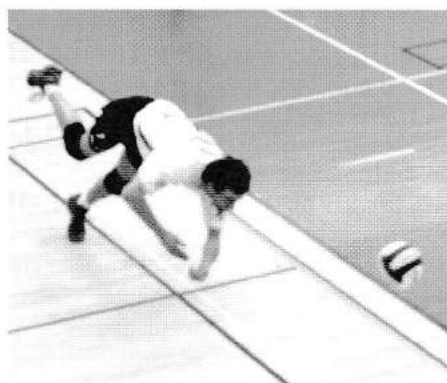
Zelf was Bas als volleyballer op topniveau het afgelopen seizoen nauwelijks in beeld. "Gelukkig ben ik weer blessurevrij", kijkt de passer/loper terug op een nare periode die halverwege november 2005 begon tijdens het verder geslaagde Europacupweekeinde in Doetinchem.

"Bij een verdedigende actie ging het mis met de rechterknie", haalt Hellinga - flesje water en sporttas binnen handbereik - het verleden terug tijdens een gesprekje vóór de middagtraining in Rozengarde. ►

Leeftijd: 30 jaar
 Lengte: 1,90 m
 Positie: passer/loper
 Vorige clubs:
 Orion, Cito Zeist, AMVJ

"Het was een heftige tijd. Eerst klungelde ik nog even door met de knie. Toen is in Rotterdam een stuk los kraakbeen verwijderd. Ik had één kans om te revalideren, zonder de garantie dat het helemaal goed zou komen. Kort gezegd is het zo dat weggehaald kraakbeen nooit terug komt. Het moest vervangen worden door bindweefsel. Vijf tot zes keer per week was ik dagelijks drie uur bezig in het krachtcentrum van de fysiotherapeut in Utrecht. Supersaai eigenlijk, maar het was belangrijk om er alle tijd voor te nemen en de club heeft me die ruimte ook geboden."

Als hij wissel is, neemt Goran Aleksov in het veld de honneurs als captain waar. "Henk (Hansma) besliste dat ik aanvoerder zou worden. Ik geef daar serieus invulling aan, je bent de spreekbuis namens het team, maar eigenlijk moet in het veld elke speler uitstralen dat hij aanvoerder is. Wel stap je als aanvoerder op de scheidsrechter af, maar maak het niet groter dan het is." Als de knie het houdt, wil Hellinga nog zeker twee jaar op topniveau mee. "Ik wil met Orion nog een prijs pakken. De Supercup is niet genoeg, Orion kan meer en met veel drive en plezier moet dat lukken."

Na meer dan een half jaar krachthonk merkte Hellinga dat hij 'sloom was geworden'. "De explosieve kracht moest weer worden opgebouwd, ik sprong minder hoog, sloeg minder hard. Kortom, de snelheid was weg." Daarom stond hij ook niet vreemd te kijken dat de nieuwe trainer Henk Hansma bij het begin van het seizoen voor een andere passer/loper in de basis koos. "Maar ik wilde weer terug naar mijn oude niveau en inderdaad kreeg ik de eerste thuiswedstrijd van de competitie de kans tegen Brother Martinus. Het was ook nodig dat er in die wedstrijd in het veld iets veranderde. De ommekeer volgde toen Edward Kamphuis, Sander Sikking en ik erin kwamen. Nee, ik dacht toen geen moment aan de knie. Ik vond het gewoon heerlijk voor die honderden supporters te spelen, het publiek deed mee en pas na de overwinning dacht ik later op de avond: 'héé, dit was de eerste keer in bijna een jaar'."

Misschien maakt hij het in Doetinchem nog mee dat zijn ploeg de wedstrijden in een heuse topsporthal speelt. De leiding van D-O-C STAP Orion streeft ernaar binnen drie jaar een moderne accommodatie te hebben.

"Zo'n hal moet dan wel aan alle eisen voldoen, zoals een goede vloer, hoog plafond, juiste voorzieningen om publiek en sponsors te ontvangen. Het is ook belangrijk dat men goed in de gaten houdt waarom de mensen nu naar Rozengarde komen. Ik denk dat de bezoekers graag dicht op het veld zitten en niet in zo'n kille, betonnen bak. Vanuit nostalgisch oogpunt zou het heel mooi zijn als Rozengarde, zeg maar, kan worden geüpdated. Een hoger plafond, betere businessruimte, extra tribune, kantine bij de speelhal. Je houdt dan een voor het publiek herkenbaar en gezellig Rozengarde, maar dan in een nieuw jasje."

'Ons team is dit seizoen uitgebalanceerder'

Hellinga vindt het nog te vroeg om het team met vorig seizoen te vergelijken. "Het lijkt nu wat uitgebalanceerder, er is weer een echte diagonaal, de blokkering en de verdediging zijn zeker verbeterd. Tegen Martinus (3-2 winst) was de uitvoering nog te slordig. Het was net iets te passief, afwachtend, paniekerig en daardoor kregen we geen grip op de tegenstander. In de vijfde set was er weer dat 'heilige moeten'. Dan merk je dat bijvoorbeeld verdedigen 80 procent inzet is en de rest tactiek."

Zijn studie komt dit seizoen enigszins in de knel omdat hij nogal wat collegeuren laat vallen. "Het afronden wordt nu een moeilijk verhaal, want die uren worden in de middaguren gegeven en dan moet ik trainen in Doetinchem. Ik laat geen training vallen, omdat ik weet wat ik moet doen om maximaal te kunnen volleyballen. Toch hoop ik het eerste theoretisch gedeelte af te ronden en Bachelor te worden." ■

Al 23 jaar is Terry Hecker Bloemsierkunst gevestigd aan de Hoofdstraat in Terborg. Eerst een korte periode in een kleine zaak elders in deze winkelstraat. Maar inmiddels al veel langer op nummer 31, waar de beschikking is over 300 vierkante meter winkelruimte.

'Sfeer, daar gaat het om vandaag'

Businessclub te gast bij Bloemsierkunst Terry Hecker

Het maken van kerstversieringen krijgt alle aandacht

Op maandag 20 november 2006 is de Businessclub van D.O.C. STAP Orion te gast bij Terry en Gaby Hecker. Het gezelschap kan nu eens met eigen ogen bekijken in welke omgeving bijvoorbeeld de bekende bloemstukken voor de Fan of the Match worden samengesteld. En hoe zulke werkjes ingenieus en met veel inventiviteit in elkaar geknutseld worden.

Een frisse geur van bloemen en planten komt je tegemoet bij het binnentreden van de fraai ogende zaak aan de Hoofdstraat. Al moet gezegd worden, dat die frisheid al spoedig wordt verdreven door menig opstekertje.

Aan spreker René Teloh de taak om meer te weten te komen van Hecker Bloemsierkunst. Wat is bijvoorbeeld de trend van vandaag in dit vak? Terry Hecker: „De mensen willen tegenwoordig een totaal product. Ze komen niet meer altijd alleen om een bos bloemen. Beelden, vazen, versiering, het hoort er allemaal bij. En daarin valt uiteraard een grote variëteit te bedenken. Waar het om draait vandaag is vooral het schep-
pen van sfeer.”

Dat is ook wel te zien in de zaak, waar het levende materieel voor ongeveer de helft met 'dode' versieringen is aangevuld. De zaak verkeert al duidelijk enigszins in de Kerstverkoopsfeer. Natuurlijk eerst komt Sinterklaas nog. Maar daarbij denken we eerder aan taai-taai en marsepein.

Terry Hecker en zijn vrouw Gaby doen alles samen, zo blijkt uit het interview. Daarbij geholpen door de dames Wendy Kaak en Sanne Bruil. Ook styliste Geke Hoek levert haar bijdrage, terwijl stagiaire Carmen Huitink wordt gerekend tot de top van het AOC in Doetinchem. Zij staan allen achter de toonbank om er onder het oog van vooral dames uit het gezelschap er weer wat moois van te maken.

Het is duidelijk, dat een bloemenzaak van inmiddels 300 vierkante meter niet alleen de kleine stad Terborg bedient. Terry houdt zich naast de inkoop vooral bezig met het op peil houden en uitbreiden van de relaties in het bedrijfsleven. Zo worden bestellingen geleverd ver buiten de plaats van vestiging.

„De decembermaand is in aantocht,” zegt Terry, „en dat is vooral sfeer proeven. De trends met de Kerst zijn dit jaar zwart, wit en veel licht met hier en daar nog wat pasteltinten.” Een mooi bloemstuk hoeft ook niet heel groot te zijn, legt zijn vrouw Gaby uit. Met gebruik van simpele materialen kan een gigantisch leuke sfeer worden opgevoerd.

En dan staat er ook een flinke glazen stolp, gevuld met kleine kerstballetjes. De bezoekers krijgen, met een borrel en een hapje in de hand, te raden hoeveel balletjes er in de stolp zitten. De aanwezige medewerkers van D.O.C. STAP zijn duidelijk de hoogste en de laagste bidders. Maar ze hebben het geen van allen goed.

Uiteindelijk gaat speler Justin Sombroek met de prijs, een cadeaubon, aan de haal. Hij komt op 600 en één ballen. De juiste hoeveelheid is 576. Het mag duidelijk zijn: het is altijd weer Heren 1 dat weet te scoren. Waarmee dan ook.

Justin Sombroek (links) ontvangt de eerste prijs van Gaby en Terry Hecker.

Licotec nu ook shirtsponsor

Het Duivense bedrijf Licotec, lichtdoorlatende dak- en wandconstructies, sponsort sinds enige tijd de shirts van enkele D.O.C. STAP Orienteams.

Het gaat om de teams C1 en C2 en in een later stadium ook D5.

De meiden van C1 onder het 200 m² grote, glazen dak van Licotec in het appartementencomplex Atrium 2000 op de hoek van de Kennedylaan en Hofstraat in Doetinchem. Achterste rij v.l.n.r.: Anouk Hesseling, Britt van Dijk, Lisa van Rinsum, Eline van der Maas. Middelste rij: Selina Akker, Bente Veenstra, Annemiek ter Beest, Jet Timmers. Voorgond: Lenneke Doppen

Dries Berendsen is controller bij Licotec en vertelt wat eraan vooraf ging: „Mijn dochter Dirkje speelde al enige tijd volleybal in Loil. Toen ze op een gegeven moment werd geselecteerd voor de Nederlandse Volleybal School, was het duidelijk, dat ze naar een grotere vereniging moest. Dat werd dus D-O-C-STAP Orion." Dirkje speelt inmiddels in Dames 8, dat het vorige seizoen het kampioenschap binnenhaalde. Inmiddels is de hele familie Berendsen 'hartstikke gek van volleybal', zodat de mogelijkheid van sponsoring vanzelf om de hoek kwam kijken.

Licotec Daklicht BV in Duiven ontwikkelt en produceert lichtdoorlatende dak- en wandconstructies voor winkelcentra, stadions en bedrijfsgebouwen. De flexibiliteit, kwaliteit en bovenal brede inzetbaarheid van Licotec blijkt uit de grote hoeveelheid succesvol afgeronde projecten voor diverse grote, middelgrote en kleine opdrachtgevers.

Om maar enkele voorbeelden te noemen: het schuifdak van de Amsterdam ArenA, het ziekenhuis Rijnstate in Arnhem en het pas opgeleverde Musis-kwartier, eveneens in Arnhem.

Het bedrijf Licotec is niet alleen gespecialiseerd in lichtstraten en overkappingen, maar levert ook compleet verzorgde projecten af. Zo is het bijvoorbeeld mogelijk om een zonwering op maat te laten maken. Of om onderhoudsbruggen te laten plaatsen op plekken die moeilijk bereikbaar zijn. Daarnaast levert Licotec ook op maat gemaakte ventilatiesystemen, eventueel in combinatie met een rook- en warmteafvoerinstallatie.

De transparante overkappingen in glas en kunststof worden in eigen huis ontwikkeld. Voor elk project verzorgt Licotec zowel de constructieberekeningen als het (Autocad) tekenwerk. Het eigen productiebedrijf staat continu garant voor maatwerksystemen van hoge kwaliteit en veiligheid. ■

De overdekte winkelpassage van het Musis-kwartier in Arnhem.

Frisse Licotecmeiden aan de waslijn.

De overkapping van de Amsterdam ArenA was ook een project van Licotec.

LICOTEC®
LICHTDOORLATENDE CONSTRUCTIES

www.licotec.nl

Inmiddels
is de hele familie Berendsen
'hartstikke gek van volleybal'.

Hans Albers meer dan een halve eeuw in het volleybal

D·O·C·STAP Orion heeft een stevige recreantenlijn. Zo'n 120 spelers, verdeeld over een vijftiental teams waarvan vier gemengd, zijn met veel plezier actief binnen de vereniging. Viermaal per jaar nemen ze deel aan de recreanten competitiewedstrijden.

Recreanten Dames 7
Achterste rij v.l.n.r.: Ria Hendriksen,
Marita Kampshoff. Middelste rij:
Magda Wielstra, Lucie Arendsen,
Greetje Kremer,
Voorste rij: Marian Kemperman,
Aafke v.d. Breemen

Hans Albers (58) 'zit' al een halve eeuw in het volleybal. Op dit moment is hij trainer van de dames-recreantenteams 3, 4, 6, en 7. Ook traint hij nog vier recreatieve teams bij Sparta in Zelhem. Rond zijn achtste jaar rolde Hans al in de volleybalsport. Natuurlijk speelde hij tientallen jaren zelf. Vanaf 1976 nam hij ook de fluit in de hand. Jarenlang was Albers een bekend gezicht bij de jeugd, waar hij de training verzorgde bij meerdere teams.

Toen Hans onlangs de vijftig volleybaljaren volmaakte, hebben de dames hem eens flink in de bloemetjes gezet. Vijftig jaar volleybal? Tijd om het wat rustiger aan te gaan doen? „Eigenlijk wel, ik ben haast geen enkele avond thuis en in het weekeinde is het ook altijd raak met het fluiten. Daarom ben ik dit jaar gestopt met de jeugd. Geef nou toe: op mijn leeftijd, de jeugd verdient toch een jonger iemand,” zegt Hans lachend.

Maar de dames die hij is blijven trainen dragen Hans op handen. Carla Luesink van Recreanten Dames 6 bijvoorbeeld: „Wij zijn bijzonder blij met de begeleiding door Hans Albers. Een trainer houdt de boel toch wel een beetje bij elkaar. Geeft meer structuur aan het spel.” Een gesprekje met de teams en hun trainer in de oefenlocatie aan de Lohmannlaan begint ook niet eerder dan nadat de dames een half uurtje zijn warm gedraaid. Carla Luesink speelt zelf al twintig jaar volleybal. „Met de teams 6 en 7 brengen wij zo'n 19 leden in beweging. Wat erg leuk is: er is ook voldoende jonge aanwas. De combinatie van twintigers met vijftigers, en alles daartussen, geeft geen enkel probleem.”

De dames van 3, 4, 6 en 7 hebben enkele oud-competitiespelers onder hun gelederen. Maar de meesten zijn altijd recreatieve spelers geweest. Naast het volleybal weten de dames elkaar ook goed te vinden. Vaste prik zijn de jaarlijkse kerstborrel en op het einde van het seizoen gaan de dames samen lekker uit eten. „Trouwens tussendoor brengen we ook nog wel eens een gezellig avondje door bij iemand thuis,” zegt Carla.

Het clubgevoel mag er voor de dames ook wel zijn. Heel enthousiast wordt aan het eind van het seizoen meegedaan met de mixed-wedstrijden voor alle teams van D·O·C·STAP Orion. „Wij vinden dat bijvoorbeeld Dames-1 zich van haar beste kant laat zien door hieraan ook mee te doen,” zegt Carla Luesink.

Marian Kemperman van Recreanten Dames 7 is 'de oudste van het stel'. „Ik ben met volleybal begonnen bij Wilskracht in Kilder en vanaf 1973 ben ik lid van Orion. Dit is echt een heel gezellige club, En,” Marian moet het toegeven, „Wij zijn heel blij met onze trainer. Want zonder hem lukt het niet. Je hebt wel iemand nodig die je wijst op je fouten en de boel aan de gang houdt.”

Recreanten Dames 6
Achterste rij v.l.n.r.: Margreeth
Fuykschot, Wilma Bloem,
Ada Hordijk, Janneke van
Renssen, Carla Luesink
Voorste rij: Annemiek
Hordijk, Krista Jansen,
Ilse van Roekel, Hans
Albers

Dames recreanten dragen trainer op handen: 'Zonder Hans lukt het niet'

Bestuur

Op deze pagina de namen en adressen van de bestuursleden van D-O-C-STAP Orion.

Als je vragen, opmerkingen, suggesties of ideeën hebt, bedenk dan eerst bij wie je het beste terecht kunt of kijk op www.orion-web.nl.

Dat bespaart het bestuur een heleboel tijd en regel en je hebt eerder antwoord.

Voorzitter	Hans Meijer (0314) 34 09 48 hans50_meijer@hotmail.com
Secretaris	Joke Emaus (0314) 34 53 63 info@orion-web.nl
Penningmeester	Jos Pasman (0314) 34 15 28 jpasman@xs4all.nl
Bestuursleden	Wim Dieleman <i>Aandachtsvelden sponsoring en acties</i> (0314) 32 39 35 wimdieleman@tva-reclame.nl
	Hennie van Haarlem <i>Aandachtsvelden dames-, heren- en jeugdlijn</i> (0314) 34 15 89 h.haarlem@wxs.nl
	Vacature <i>Aandachtsvelden recreanten, PR & communicatie, vrijwilligers</i>
Commissieleden	zie www.orion-web.nl .
Ledenadministratie	Rensje van Haarlem Eindhovenlaan 25 7002 HE Doetinchem (0314) 34 15 89 ledenadministratie@orion-web.nl

Stichting Topvolleybal Orion

Postbus 666
7000 AR Doetinchem
www.docstap-orion.nl

Voorzitter	Raad van Bestuur
Penningmeester	Theo Vriezen
Secretaris	Akkie van Gastel
Algemeen	Jan Dekker
	Harry Laan
Directeur	Jos Tiemesen
Technische zaken	Managementteam
Communicatie	Gerard Wesselink
Commerciële zaken	Wilfried Holders
	Jos Tiemesen
Secretariaat	Bedrijfsbureau / ondersteuning
Financiën	Nicolien Rensink
	Gerton van de Craats

Jeugdcommissie

Voorzitter	Rob Buiting Uylenbroeklaan 49 7006 PM Doetinchem (0314) 36 61 03 rob.buiting@mail.ing.nl
Lijncoördinator Meisjes C	Aukje Vollema Wilhelminastraat 109 7001 GV Doetinchem (0314) 34 39 69 aukje@burowittenburg.nl
Lijncoördinator Meisjes B	Jorinca Simmelink Garonnedal 13 7007 HM Doetinchem (0314) 36 46 05 jorincasimmellink@chello.nl
Lijncoördinator Meisjes A	Diny Nas Bieslookveld 66 7006 TH Doetinchem (0314) 32 39 75 frednas@chello.nl
Lijncoördinator Jongens	Harry Scholten Seine 31 7007 MS Doetinchem (0314) 33 52 96 harening@chello.nl
Secretariaat	Jorinca Simmelink Garonnedal 13 7007 HM Doetinchem (0314) 36 46 05 jorincasimmellink@chello.nl
Activiteiten	Ans Lammers Vlierbes 13 7006 SB Doetinchem (0314) 33 45 01 anslammers@hetnet.nl

Voorzitster	CMV lijn Marieke Lueb 06-52621481 juffie_marieke@hotmail.com
Secretaresse	Karin Waning (0314) 37 80 50 rudi.karin.waning@quicknet.nl
Coördinator niveau 1 en 2	Ronald Weerdmeester (0314) 332348 r.weerdmeester@hetnet.nl
Coördinator niveau 3 en 4	Maarten Brinkhof (0314) 37 82 64 mbrinkhof@chello.nl
Coördinator niveau 5 en 6	Marion te Morsche (0314) 34 29 78 floormarion@hetnet.nl
Activiteiten	Wilma van Dijk (0314) 32 49 58 w.groothuis@chello.nl
Coördinator technische zaken	Ria Loos (0314) 34 37 69 lannyloos@hotmail.com

Bezorgers

Wijk 1	Frederieke Schut (Louise de Colignystraat 5)
Wijk 2	Diny Kuiperij (Van Enststraat 33) Marjolein van Haarlem (Eindhovenlaan 25)
Wijk 3	Nienke Rijntjes (Calslaan 11) Anke en Laura Bloem (Gr. v. Prinstererlaan 14)
Wijk 4/5	Ralf van den Boom (Frans Halsweg 4)
Wijk 6	Irene Snijder (De Vlierbes 95) Eline van der Maas (Marjoleinveld 24) Aniek en Majelle Nas (Bieslookveld 66)
Wijk 6/7	Anouk Hesseling (Dichterseweg 117)
Wijk 7	Melissa ter Braak (Hof van Edinburg 27) Annemiek te Beest (Seine 30)
Wijk 8/9	Karin Bazen (Prins Alexanderstraat 122)
Wijk 9	Wessel van Staal (J.G.Heuthorststraat 35) Diny Kuiperij (Van Enststraat 33)
Coördinatie, adverteerders centrum	R.H.M. Wiggers (0314) 33 22 92 rene@renewiggers.demon.nl
Verspreiding bezorgers	Henk Bannink (Zjoekowstraat 90)